

Ved Lovens Behandling i 1916 forlangte man udarbejdet en Oversigt over de Tilfælde, hvor Spørgsmaal om Bedriftssygdom efter kort Tids skadelige Paavirkninger har foreligget for Arbejderforsikrings-Raadet. Denne Oversigt er udarbejdet, og den findes i Meddelelser fra det 4de nordiske Arbejderulykkesforsikringsmøde i København 1919. Man faar gennem et Studium af disse forskellige Tilfælde et virkelig smukt Indtryk af den humane Aand, der har præget hele Arbejderforsikringslovgivningens Arbejde paa dette Felt.

I denne Redegørelse findes der ogsaa omtalt en Række Tilfælde, hvor Giftstofferne har været Aarsag til forskellige Ulykkestilfælde. Indenfor den Række af Giftstoffer, som har forårsaget Ulykkestilfælde, findes ikke et eneste Tilfælde, hvor Blyforgiftning har givet Anledning til Erstatning i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Men saa kommer det mærkverdige Tilfælde, at fra 1918 til 1923 er der anmeldt ikke mindre end 10 Sager for Arbejderforsikrings-Raadet, i hvilke Ansøgeren mente, at han paa Grund af mere eller mindre akut Blyforgiftning med deraf følgende Sygdom eller Nedsættelse af Arbejdsevnen maatte falde ind under Ulykkesforsikringsloven. Men i alle disse 10 Tilfælde, som er blevet behandlet i Arbejderulykkesforsikringsraadet, har dette ment, at man, som Loven var affattet, ikke kunde komme disse Mennesker til Hjælp. Da enkelte af disse Arbejdere, der var blevet blyforgiftet, søgte Appel til Ministeriet, maatte Ministeriet give Arbejderulykkesforsikringsraadet Ret i, at som Loven var affattet, kunde det ikke træde hjælpende til.

Jeg er sikker paa, at disse 10 Tilfælde gennem de sidste 5 Aar har givet Anledning til, at Arbejderulykkesforsikringsraadet har ønsket at faa den nævnte Tilføjelse til § 1 med ind i Ulykkesforsikringsloven. Og i Modsætning til Arbejderulykkesforsikringsraadet og i Modsætning til Ministerens Kendelse kan jeg oplyse, at en privat Arbejdsgiver, hos hvem der i Løbet af et Hjerdingaar var optraadt en Række Blyforgiftningstilfælde, som nedsatte Arbejdsevnen hos en Række af hans Arbejdere, ydede Erstatning til de Arbejdere, der var blevet ramt af denne Forgiftning. Der er saa meget mere Grund til at tage dette Stykke med, som der jo foreligger fra den internationale Arbejderkonference saavel i 1919 som i 1921 dels en Henstilling angaaende Beskyttelse for Kvinder og Børn mod Blyforgiftning og dels et Forslag til Konvention angaaende

Anvendelse af Blyhvidt i Maling. I denne Henstilling rejstes der Krav om Erstatning i Tilfælde af Blyforgiftning, og Arbejdsraadet, som har undersøgt hele dette Spørgsmaal, har henstillet, at man tog denne Sag under Overvejelse for at undgaa hele det store Apparat, som den internationale Arbejderkonference kræver. Derfor er det mit Ønske, at det Udvalg, som nu bliver nedsat om denne Sag, vil optage Arbejderforsikrings-Raadets Forslag til en Tilføjelse til Lovforslagets § 1, saaledes at den kan blive Lov, og derved være med til at afbøde en af de Ulykker, som kan hænde under Arbejdet for det daglige Brød.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal ikke komme ind paa hele den Række Enkeltheder i Lovforslaget, som navnlig det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen her har omtalt. Det er fuldkomment rigtigt, som flere af de Herrer har bemærket som Indledning til deres Omtale af disse forskellige Spørgsmaal, at de egner sig bedst til Behandling i Udvalget, og de gør det saa meget mere, som det paa de fleste Punkter egentlig ikke er principielle Modsætningsforhold, der er til Stede, men mere Spørgsmaalet om Bestemmelsens Omfang. Jeg finder derfor ikke nogen Anledning til her at komme dybt ind paa disse Spørgsmaal.

Heller ikke skal jeg udtale mig om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal afgive sin Risiko til et gensidigt Selskab, eller man skal afgive den til et Aktieselskab. Der kan være Fordele ved at gøre det ene, der er ogsaa Fordele ved at gøre det andet, og naar man beklager sig stærkt over, at Aktieselskaberne i visse Forhold er saa dyre, er der jo dertil ikke andet at sige, end at finder man, at man betaler for meget det ene Sted, staar det jo en aabent at henvende sig andetsteds. Og hvis Forholdet er det, at de gensidige Selskaber ikke er i Stand til at regulere Præmierne paa en forsvarelig Maade, saaledes at de bliver overensstemmende med de Risici, for hvilke de ydes, betyder det enten, at man ser en Fordel ved at tegne Forsikring i Aktieselskaber, som er saa betydelig, at mange vil finde sig i at betale den højere Præmie, eller ogsaa er det maaske et Vidnesbyrd om, at der fra de gensidige Selskabers Side paa forskellig Vis ikke ydes de Vilkaar, der kan findes i Aktieselskaber. Gennem de gensidige Selskaber maa det i alt Fald være muligt at naa til saadanne Præmiesatser, som skønnes rimelige, og Ansvaret for, at højere Præmier bliver ydet, paahviler